

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοσὸν καὶ πέμπτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κληριν ἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθένων.

Χίλια κ' ἑνῆκοσα δέκα
κ' ἔλα τὰ σαθρὰ πελέια.

Δύο τοῦ μηνὸς Γενάρη,
φθάνουσι οἱ καλικανῆ ἀροῖ.

Τέσσαρα χίλια κ' ἑκατό
καινούργιο χρόνο χωρεῖται.

Ἀρχιμηνιά κ' ἀρχιχροινιά.

Ἀρχιμηνιά κ' ἀρχιχροινιά κ' ἀρχὴ καλὸς σας χρόνος,
για τὴν φωτιὰ τοῦ Παλατιοῦ νὰ μὴ σὰς καίη πόνος,
κ' ἂν κἀκηκὸν τοῦ Παλατιοῦ καὶ σκευὴ καὶ στολιδία
ἴμποροῦνε κ' ἄλλα σὰν αὐτὰ νὰ ξαναγίνουν ἴδια.

Ἀρχιμηνιά κ' ἀρχιχροινιά σὲ φλόγες ἀλαλάξετε
καὶ τῶν τροπαίων τῶν σεπτῶν τὸ τέμενος φυλάξετε.

Ἄη-Βασίλης σὲ Ἀσὸ' μιλεῖ καὶ Βασιλῆα:
χαρῆτε ποῦ δὲν κἀκηκὸν τρομπόνια καὶ κουμπούρια...
μόνον προγόνων ἀρματα καὶ τρόπαια παλῆα
σὲ παραδόξιστο καιρὸ δὲν γίνονται καινούργια.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος τραγουδοῦν τὸ νέον ἔτος.

Ἀρχιμηνιά κ' ἀρχιχροινιά,
— γιὰ σοῦ, Ρωμαϊκὴ γενεά —
κ' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος,
νάναι καλὰ κ' ὄφρονος.

Ἄη-Βασίλης πλάκωσε
— φωνῆμα μὲς ἀπεβλέπωσε —
ἀπὸ τὴν Καισαρεία
μέσα' στὴ φασουλιά.

Ἄη-Βασίλης ἔρχεται: ὅτ' κράτος τῆς εὐκλείας,
βασιτὴ χαρτὰ τῆς μίαν δραχμῆς κ' ὄχι πολυπωλείας,
γιατὶ τὰ φορολόγησαν καὶ τοῦ ἀνοικηρμένους
κ' εἶναι πολὺς ὁ πόνος.

Ἄη-Βασίλης ἔρχεται κ' οἱ τ' εὐγαθόροι κλαίει
καὶ χίλια δροῦ παρόπανα γι' αὐτὸν τὸν φόρο λένε.
Ἄη-Βασίλη, κῆταξε μέσα ο' αὐτοὺς τοὺς φόρους
τὶ συμφοραῖς ἐσκαρῶσαν καὶ γιὰ τοὺς τ' εὐγαθόρους.

Ἄη-Βασίλη κῆταξε... μέσα σὲ φόρον λύσασιν
ὁ κύρ Θανάσης μελετῆ
νὰ βάλῃ τέλη δυνατὰ
καὶ στὸν παικτῶν τῆς φάσας.

Ἄη-Βασίλη κῆταξε καὶ φῶσα καὶ ξεφῶσα...
ὁ κύρ Θανάσης σκέπτεται νὰ μὴν ἀφήσῃ φῶσα,
γιατὶ γυρεῖ κ' ἀπὸ μᾶς νὰ κἀνῃ μπάφραμα-ντόρο,
καὶ δὲν θὰ μείνῃ κῆκαλο χωρὶς νὰ δίνῃ φόρο.

Πέντε δραχμαῖς ἡ τράπουλα... πέντε καὶ μόνον... ἄκου...
ὅλα τὰ παρακάλια μὲς ἐπήγαγε τοῦ κἀκου.
Πέντε δραχμαῖς ἡ τράπουλα μὲς στοὺς καιροὺς τῆς φάρας,
ἀλλὰ θὰ παίξωμε κ' ἔμετι
μ' ἐκείναις τῆς μίαν δραχμῆς,
καὶ θὰ τῆς σαπουνώσωμε νὰ γίνονται τῆς ὄρας.

Ἄη-Βασίλης ἔρχεται τραγῶτος ἀπὸ πέτρο,
βλέπει χαρτὰ τῆς τράπουλας, ποῦναι γεμάτα λέρα.
Ποῦναι τὰ πρὶν γρηλατάρη,
τὰ λούσας σὰς τὰ πρῆτα;
κ' αὐτοὶ τοῦ λένε λυπητῶτα
τὸν κύρ Θανάση ρῶτα.

